

Namen van God en van Christus in de eerste brief aan Timoteüs

1 Timoteüs 1 - 6

Het is mijn bedoeling in dit artikel een overzicht te geven van de namen van God en van Zijn Zoon Jezus, die in de eerste brief van Paulus aan Timoteüs worden genoemd, met een korte uitlegging daarbij. We noemen ook enkele kenmerken van God en de Heer Jezus die in deze brief voorkomen.

1. Christus (1:1, 14; 2:5; 3:13; 4:6; 5:11, 21; 6:3, 13, 14)

Jezus wordt aangeduid met de titel *Christus*, d.i. de Gezalfde. Hij is door God aangewezen om al Gods raadsbesluiten en plannen te volvoeren. In deze brief lijkt dit in het bijzonder gericht te zijn op het heilsplan, het reddingsplan, van God. Tevens blijkt er ook gezag ontleend te worden aan deze titel van onze Heer Jezus. Immers, wie beseft dat Hij de Christus is, behoort Hem ook zo te belijden en te respecteren.

2. Heiland (1:1; 2:3; 4:10)

In deze brief is het steeds God (en niet uitsluitend Jezus), die de Heiland wordt genoemd. Het reddingsplan komt van God Zelf, van de gehele Godheid. Meteen aan het begin van deze brief wordt God voorgesteld als de Heiland, die de redding van de mensen op het oog heeft. Dit wordt nader uitgewerkt in het tweede hoofdstuk, waar staat dat God, onze Heiland, wil (d.i. hartstochtelijk verlangt) dat alle mensen gered worden (2:4).

De vermelding van God als Heiland in hoofdstuk 4 levert enige problemen op. Hier staat dat God de Heiland is van alle mensen, het meest van [de] gelovigen (4:10).

Sommigen denken dat Paulus hier bedoelt dat God de Heiland kan zijn van alle mensen, maar dat niet alle mensen Hem als Heiland aannemen. Veeleer echter lijkt het erop, dat God hier gezien wordt als de *Onderhouder* van de mensheid (overeenkomstig de context van dit hoofdstuk). Hij houdt de mensheid in stand en Zijn bekommernis betreft vooral de gelovigen. In dit hoofdstuk wordt Hij voornamelijk gezien als de Schepper (4:3-4). Verderop in 6:13 wordt dan ook gesproken over God die alles in leven houdt [of: die aan alles leven geeft]. Dit stemt overeen met de gedachte dat God Zijn zoon laat opgaan over bozen en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen (Matt. 5:45), zonder onderscheid. Beide plaatsen spreken over de zegen van God, die zich uitstrekt tot de gehele mensheid. Als Onderhouder van de mensheid mag Hij een gelovig antwoord verwachten van alle mensen.

3. Hoop (1:1)

Nadat God onze Heiland is genoemd door de apostel, wordt Jezus onze Hoop genoemd. Jezus is Degene die het heilsplan van God uitvoert, en vandaar is hij ook de hoop voor de gelovige (vgl. Kol. 1:27). Maar tevens hopen wij op God, die ook in het leven van nu bewijst dat Hij de Onderhouder (Heiland) is (1 Tim. 4:10). De hoop die God ons geeft, vormt voor de gelovige een rijke bron van motivatie; want het geeft ons een zekere blik op de toekomst.

4. Vader (1:2)

De naam 'Vader' is wellicht de meest intieme openbaring van Wie God voor de gelovigen is. Zo kende Paulus God, en zo mogen ook wij als Zijn kinderen Hem kennen. Hij is niet alleen maar de Redder – hoe groot dat al is –, maar Hij ontfermt Zich over de verlostten ook als een liefdevolle Vader.

5. Heer (1:2, 12, 14; 6:3, 14)

De titel 'Christus' die Jezus draagt, spreekt al van het gezag dat Hij bezit. De titel 'Heer' onderstreept dit gezag nogmaals.

6. De gelukkige God (1:11; 6:15)

God wordt de ‘gelukkige God’ genoemd. Dit betekent dat God gelukkig is in Zichzelf, en dat Hij daarbij niet afhankelijk is van iets of iemand anders. Anders dan bij de mensen, wordt Gods gelukkig zijn niet bepaald door situaties of omstandigheden. Hij vindt alle geluk in Zichzelf en dit is onverstoort. Dat wil niet zeggen dat God geen gevoelens of emoties heeft, maar wel dat die niet bepalend zijn. De prijs van het lijden, die moest worden betaald voor het heilsplan, was niet met het oog op Zijn geluk maar dat van ons mensen. Ook in alle eeuwigheden, vóór de schepping van de mens, was God volmaakt gelukkig. Dit gelukkig zijn is zo groots, dat Hij het verlangen heeft om mensen daarin te laten delen. Hij heeft daar heel veel voor over gehad.

7. Hij is genadig (1:14)

Terwijl God alle rechten heeft en Zelf ook niemand nodig heeft, heeft Hij toch het beste voor met alle mensen en heeft Hij een heilsplan gerealiseerd, waardoor alle mensen kunnen delen in het geluk dat Hij te bieden heeft. Terwijl geen mens recht erop heeft, roept Hij ieder daartoe. Dat is overvloedige genade.

8. De Koning der eeuwen (1:17)

Vers 17 is één grote lofprijzing, vol van aanbidding over Wie God is; ze heeft met name betrekking op Zijn existentiële wezen. Wellicht doelt Paulus specifiek op Jezus Christus, die Hij vier keer heeft genoemd in de voorafgaande verzen. Paulus was er diep van doordrongen dat hij een voorwerp was van Gods genade in Christus Jezus (vs. 12-16). God had Zijn heilsplan verwezenlijkt voor Paulus. In alle eeuwen verwezenlijkt God Zijn heilsplan voor mensen overal ter wereld. Overal en in alle tijden komt Hij met mensen tot Zijn doel. Daarin heerst Hij als Koning in alle eeuwen. Hij heeft de wereldgeschiedenis in handen, en in Zijn majesteit hanteert Hij de wereldgeschiedenis voor Zijn heilsplan. Als Koning heerst Hij over de eeuwen, heeft die in Zijn hand en redt mensen in alle tijden voor het heil dat Hij beschikt heeft.

9. De onvergankelijke God (1:17)

Existentieel als God is, is Hij onvergankelijk. Als eeuwig wezen staat Hij tegenover alles wat vergaat. De dood en de vergankelijkheid kunnen geen invloed op Hem hebben. In 1 Timoteüs 6:16 staat dan ook dat Hij alléén onsterfelijkheid heeft. Tegenover alles wat vergaat, bestond Hij altijd al en blijft Hij ook altijd bestaan. Zijn bestaan kan geen einde kennen. Dit sluit aan bij de naam 'Koning der eeuwen', die eveneens Zijn blijvend bestaan in de tijd aangeeft. Daarbij valt het accent op Zijn heerschappij, terwijl hier het accent valt op Zijn onaantastbaar blijven bestaan. In aansluiting daarop noemt Paulus God vervolgens nog twee keer nadrukkelijk 'de levende God' (3:15; 4:10). Hij is het leven, en Hij heeft het leven. Als de Levende kan Hij bovendien het leven aan anderen geven (zie eerder punt 2).

10. De onzichtbare God (1:17)

In aansluiting op het eeuwig zijn van Gods wezen volgt het feit dat Hij onzichtbaar is. Beide zaken zijn niet te bevatten voor het menselijk verstand. Hij is er, en is toch niet zichtbaar voor ons. Verderop in deze brief schrijft Paulus dat God een ontoegankelijk licht bewoont (6:16). Geen mens kan God zien en leven (vgl. Ex. 33:20). We zien hierin Gods grote verhevenheid boven alles en allen. Toch openbaart God Zichzelf en is Hij zichtbaar en tastbaar geworden in Jezus onze Heer (zie verder).

11. De enige God (1:17; 2:5)

Verheven en bijzonder als Hij is, is de drie-ene God dan ook de enige God. Er is niemand zoals Hij en er is geen God buiten Hem (Jes. 44:6, 8; 45:5, 21). Velen kunnen het God-zijn claimen of pretenderen aan Hem gelijk te zijn, maar niets is minder waar. Zij vergissen zich wel heel erg. God is absoluut uniek in Zijn wezen.

12. De Middelaar (2:5)

We hebben onder punt 2 gezien dat God de Heiland is. Dat komt in hoofdstuk 2 opnieuw aan de orde (2:3). In aansluiting daarop gaat het dan erover hoe God als Heiland mensen redt. Daartoe is een Middelaar nodig. Er is iemand nodig die de hoogheilige God met zondige mensen kan verzoenen. Er moest een oplossing

komen voor de zonde van de mens, om die weg te kunnen doen. Jezus is de Middelaar, die Zichzelf heeft gegeven tot een losprijs, opdat alle mensen kunnen worden gered. Hij is ook de enige Middelaar. Hij is de Enige die de prijs van de verlossing kon betalen. Alleen door Zijn offer kunnen mensen worden behouden door de Heiland (vgl. Joh. 14:6; Hand. 4:12).

13. De Mens (2:5)

Om de Middelaar te kunnen zijn is de Zoon van God volkomen Mens geworden. Hij was en is God van alle eeuwicheden en tot in alle eeuwicheden (zie punt 11; vgl. Jes. 9:5; Rom. 9:5). Maar Hij is evenzeer ten volle Mens geworden. Alleen zó kon Hij het noodzakelijke reddingswerk van God volbrengen (Hebr. 2:14-15).

14. De enige Heerser, de Koning der koningen en Heer der heren (6:15)

De aanleiding voor deze drie namen of titels die Paulus noemt in dit vers, spruit voort uit de gedachte aan Christus' glorieuze komst, waarbij Hij in heerlijkheid zal verschijnen (vs. 14). Als de nederige Mens heeft Hij het verzoeningswerk volbracht tijdens Zijn eerste komst op aarde. Bij Zijn wederkomst zal Hij echter de heerschappij over de aarde op Zich nemen. Hij zal dan, zichtbaar voor alles en iedereen, de enige Heerser zijn. Hij is dan de Koning der koningen en de Heer der heren (vgl. Openb. 17:14; 19:16). Hij heeft dan ook de allerhoogste heerschappij, boven alles wat maar gezag heeft. Dan zal Hij heersen en besturen als de opperste Geederder, die alle macht heeft en universele heerschappij bezit.

15. De rijke Gever (6:17)

Na dit heerlijke vooruitzicht van de glorieuze verschijning van de Heer Jezus Christus als de allerhoogste Machthebber, volgt een blik op het heden. Wie de grootheid van de Heer Jezus beseft, moet zeker niet hoogmoedig zijn, zelfs als hij rijk is. Daarentegen moet men beseffen dat alles wat er tijdens dit leven is en wat iemand bezit, door God – die een rijke Gever is – geschonken is. We zien hier hoe deze bijzonder hoge en verheven God een hart vol liefde en zorg heeft.

Oude Sporen 2014

